

det fordærvede Parti bort, altsaa kun foretage en liden Reparation, men de ville, som sagt, ikke sætte en ny Lap paa den gamle Klædning. Derimod kan jeg ikke negte, at de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den og 3die Valgkreds i høi Grad gjøre sig skyldige i den Feil at sætte en ny Lap paa en gammel Klædning; thi disse Medlemmer foreslaa ikke alene at foretage den ringe Reparation, som jeg nys omtalte, men de ville derhos reformere den hele Bygningsafgiftsbeskatning, bringe nye Elementer ind deri aldeles uden nogensomhelst Forberedelse i saa Henseende. Der tror jeg, at de ærede Medlemmer, naar de komme til at beskæftige sig mere med vore Skattelove, ville komme til at erfare, at dette ikke saaledes kan improviseres ved en saa flygtig Forberedelse som den, det vil være muligt nu at skjænke disse Ting. Vore Skattelove ere Lov, der for det Første i Almindelighed ere affattede med særdeles megen Omfigt, som derhos igjennem en lang administrativ Praxis ere udviklede, og som have opnaaet en temmelig betydelig Fasthed i Konsekvens, og nu at bringe et nyt Princip ind deri, er derfor et meget vanskeligt Foretagende. Det fordrer særlige Kundskaber saavel til Skattelovene som til den Maade, hvorpaa de anvendes, samt til de økonomiske Forhold omkring i Landet. Jeg tror derfor, at de Herrer, naar de forsøge derpaa, ville finde, at det vil bekræfte sig, at alle Forsøg af den Art ere mere eller mindre mislykkede. Dette gjælder efter min Mening baade om de Forslag, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og om dem, der ere stillede af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds. Det gjælder nu for det Første om det førstnævnte Medlems Forslag, at han vistnok har taget fuldstændig feil, naar han har troet, at det vilde være muligt med de nu bestaaende Apparater og de Forberedelser, der ere tilstede, at bringe et saadant helt nyt Princip ind i vor Bygningsafgiftslov som det, at Bygningsafgiften skulde tildeels bestemmes efter Vedkommendes Indkomster; Sagen er jo nemlig den, at der aldeles ikke foreligger Midler til at bestemme Indkomsterne for en Familie paa en saadan Maade, som Skatteloven nødvendigvis kræver

det. Det maa nemlig erindres, at, naar man igjennem Skatteloven har givet Personer af en vis Beskaffenhed fritagelse for eller Nedsættelse i Skat, have disse Personer derved erhvervet en Ret, og der maatte da efter vore Grundsatninger gives de Personer, der have erhvervet denne Ret, Midler til at bevise deres Ret; men dette Punkt mangler fuldstændig i vore bestaaende Institutioner, hvor der er Tale om at bestemme en Familjes Indkomster. Dette vil vise sig baade i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne. I Kjøbenhavn er det mindre Tilfældet, thi der have vi en bestaaende Lov, hvorved Indtægten bliver udfunden paa en saadan Maade, at den, der søger sig besværet deraf, har Midler til at gjøre sin Paastand gjældende, forsaavidt han har 400 Rd. eller derover i Indtægt. Men det ærede Medlems Forslag vil dog ogsaa i Kjøbenhavn vise sig at være ganske upraktikabelt, thi han forlanger, at fritagelsen skal komme Familier til Gode, som ikke have en større aarlig Indtægt end 300 Rd.; men dette Punkt er der Ingen, der veed det Mindste om i Kjøbenhavn. Alle Familier, som ikke have 400 Rd. i Indtægt eller derunder, eller som antages at have derunder, komme ikke frem paa Skatteligningen, og altsaa vil det ærede Medlem se, at de Bestemmelser, han har opstillet betræffende saadanne Familier med Indtægt af imellem 3 og 400 Rd., ville være fuldkommen illusoriske; det vil være umuligt at bestemme det Allermindste derom. Hvad nu Kjøbstæderne og Landet angaar, da vil det jo vides, at i Kjøbstæderne er der vel bestemt ved Lov, at Egningskommissionen skal opføre paa en Liste den formodede Indtægt, men uden at det dog er sagt, at denne Indtægt bliver den bestemmende for Skatteansættelsen, og paa Grund deraf kan den Afgang, som der kan gives de vedkommende Skatteydere i Kjøbstaden til at faa deres Skatteansættelse berigtiget, kun være i høieste Grad usfuldkommen. Og paa Landet er der jo aldeles Intet i den Henseende bestemt. Der er Intet fastsat om, at Sogneraadet skal bestemme de Vedkommendes Indtægt, og om ogsaa Sogneraadet bestemmer Vedkommendes Indtægt, er der aldeles ingen Regel givet om, hvorledes det skal blive fund-